

Club de lectura infantil

hem llegit...

*La Fina Ensurts, de Joan Bustos
i li hem fet unes preguntes*

Joan Bustos Abans de tot, m'agradaria agrair als/les responsables de la biblioteca per haver triat la meva novel·la, i sobretot, als nens i nenes que l'han llegida pel seu interès i per la qualitat i l'interès de les seves preguntes.

CLI Com se't va acudir escriure sobre dos mons separats?

JB En realitat no invento res. Les històries sobre dos mons separats que en un moment determinat entren en contacte són força habituals. Per exemple, Aícia al país de les meravelles de Lewis Carroll o Els viatges de Gulliver de Jonathan Swift. Les persones som curioses, i els personatges de ficció també, i els autors des de sempre han imaginat mons estranys i llunyans on viatjar, però sense el perill dels viatges reals. És la màgia de la lectura, que et permet volar sense ni tan sols tenir ales.

CLI Com se't va acudir que el portal entre els dos mons fos un mirall?

JB Precisament em va venir al cap la segona història protagonitzada per l'Àlícia, que es diu A través del mirall. La protagonista entra en un regne on les regles de la lògica no funcionen, i hi accedeix fent servir com a porta un mirall. Quan era petit m'agradava pensar que al darrere dels miralls hi havia un món on la dreta era l'esquerra i el dia nit. I així fins complicar-ho tot: ser guapo i bo no hi està ben vist, a darrere del mirall. Ja coneixeu com continua la història.

CLI Has viscut una situació com la de la Fina, o coneixes algú a qui li hagi passat?

JB Alguna vegada. Tot i el mal que pateixen alguns nens i nenes pel maltractament dels seus mateixos companys, és difícil adonar-se'n. Només comences a sospitar quan de la nit al dia a un noi/a li canvia el caràcter i si li demanes què li passa diu que no res. Això et fa sospitar. Els meus companys professors i jo i intervenim sempre, perquè no és just que vinguis a l'escola a passar-ho malament. Aquesta situació ni tan sols és bona per als qui maltracten, perquè no s'adonen del mal que fan.

CLI Si no et vas inspirar en cap cas que coneguis, d'on et va venir la idea?

JB Sempre duc una llibreteta al damunt, per si en qualsevol moment se m'acut una idea, no la deixo escapar. Un dia vaig pensar què passaria si hi hagués un lloc on s'insultés dient als altres "guapo". Seria graciós per a nosaltres, però no gaire per a algú qui ho estigués patint. Vaig fer un conte per a Cavall Fort partint d'aquesta situació. I després, d'alguna manera, la mateixa Fina em va "demanar" que expliqués la seva història.

CLI Si tu fossis la Fina, què hauries fet?

JB La Fina és molt més eixerida i valenta que jo. Suposo que m'hauria convertit en un monstre, com la resta de la gent que m'envolta, perquè em deixessin en pau. Aquesta és una de les raons per les quals escric: els meus personatges fan tot allò a què jo no m'atreveixo.

CLI Com és que al final tot és una pel·lícula? Els dos mons continuen en contacte després?

JB Tampoc aquí no invento res. Abans que jo hi ha hagut escriptors i guionistes de cine que s'han preguntat què passaria si sense saber-ho fóssim personatges i no pas persones. Els dos mons, segons la meva novel·la, continuen en contacte. Les nostres pel·lícules de terror son protagonitzades per gent normal i corrent d'Espantilàndia. I la Fina té amics a tots dos costats del mirall. Però ni us passi pel cap de viatjar com ella. No sols no funciona, sinó que podeu prendre mal.

CLI Tu ets professor d'institut. Al teu institut hi ha marginats i populars?

JB Aquesta classificació hi és una mica a tot arreu, però de vegades s'exagera per imitació de les pel·lícules i les sèries nord-americanes. No hi ha necessitat de sentir-se "popu" si et trobes bé amb tu mateix/a, perquè sovint s'aconsegueix deixant que algú altre sigui "margi". A l'institut, com al carrer, hem d'aprendre a conviure amb els que són diferents. És a dir, amb tothom, perquè tots som diferents. En això som iguals: en què som diferents. Uf, no sé si m'explico...

CLI Et sembla bé que hi hagi gent com la Lola?

JB La Lola és una caricatura, i com a tal, fa riure, però ben mirat fa més aviat pena. Té totes les coses materials que vol, però està sola i ningú l'aguanta. Hi ha gent així.

CLI Hem vist els booktrailers d'altres obres teves. Les idees dels teus llibres les treus de coses que passen als teus alumnes?

JB No. No sé per què, però mai se m'acudiria escriure directament sobre situacions que he vist a l'escola. L'únic que sí que agafo sense manies és la manera de parlar dels nois i noies.

CLI Estàs preparant algun llibre nou, ara?

JB Hi ha gent que fa zàping quan mira la tele i jo en faig quan llegeixo llibres i quan n'escric. En tinc cinc de començats, ara, que no tenen res a veure entre ells. Alguns fa anys que estan gairebé acabats, però tampoc no sabria dir què

ha de passar perquè em decideixi a enllestir-los. També podria passar que em vingués una idea que passés pel davant i em decidís a convertir-la en llibre... a l'estiu, que és quan tinc temps. I que això es publiqui és una altra cosa. Ha d'agradar a l'editor/a. O a un jurat, que és quan et concedeixen un premi.

Blog de Joan Bustos:

<http://joanbustossobrellibres.blogspot.com.es/>

Booktrailer de la Fina Ensurts:

<https://youtu.be/W1qRBJXtKuk>

